

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/589/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813222089
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813222089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa Mesto Prievidza so sídlom Prievidza, Námestie slobody 14, IČO: 318 442, proti odporkyni C. D., štátnej občianke Slovenskej republiky, bytom H., P. XXX/X, zastúpenej zástupcom E.. H. D., bytom ako odporkyňa, o zaplatenie 170,64 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. marca 2014 č. k. 12C/156/2013- 172, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 10. marca 2014 č. k. 12C/156/2013- 172 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 170,64 eur spolu s 5,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 23.8. 2013 do zaplatenia z dôvodu, že ako správca komunikácie Ulice Koncová nachádzajúcej sa na parcele č. 3029/1, ktorá je vo vlastníctve mesta Prievidza, v zmysle povinností, ktoré mu ukladá § 43 ods. 4 písm. a/, zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, vykonal prostredníctvom odťahovej služby dňa 9.11. 2012 odstránenie vozidla Fiat Ducato PD XXXAT stojaceho na ceste. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že odstránenie vozidla bez súhlasu jeho prevádzkovateľa je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Povaha právneho vzťahu, v rámci ktorého má dôjsť k odtiahnutiu vozidla, opodstatňuje záver, že odstránenie vozidla je ako správca komunikácie oprávnená vykonať buď len samotná obec (mesto), alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená (porovnaj § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb.). Iný subjekt nie je v týchto prípadoch oprávnený vozidlo odtiahnuť (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2004 sp. zn. 3 Cdo 170/2003). Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., § 43 ods. 4 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z., správca komunikácie mal teda len dve možnosti realizácie oprávnenia odtiahnuť vozidlo (§ 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb.) - mohol ho odtiahnuť buď sám alebo prostredníctvom právnickej osoby ním na tento účel založenej alebo zriadenej. V preskúmvanej veci išlo o aplikáciu ustanovenia § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. v spojení s ustanovením § 43 ods. 4 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z., a z nej vychádzajúce posúdenie, či navrhovateľom uskutočnené odstránenie resp. pokus o odstránenie motorového vozidla odporkyne bolo možné považovať za odstránenie vozidla vykonané na toto konanie legitímovaným subjektom. Z vykonaného dokazovania zistil, že mesto Prievidza uzavrelo so spoločnosťou TEZAS, spol. s.r.o. komisionársku zmluvu, na základe ktorej spoločnosť TEZAS, spol. s.r.o. sa zaviazala zariadiť vo vlastnom mene pre navrhovateľa a na jeho účet množstvo všeobecne tam uvedených činností, medzi ktorými sa však neuvádza činnosť „odtiahnutie vozidiel“ alebo „správa miestnych komunikácií“. Navyše spoločnosť TEZAS výkon verejnej správy, na ktorý nemala žiadne

oprávnenie, realizovala prostredníctvom ďalšieho subjektu - Pavol TISO odťahová služba Trenčín, na základe bližšie neidentifikovaného zmluvného vzťahu. Ak by súd aj pripustil, že spoločnosť TEZAS, spol. s.r.o. mala od navrhovateľa oprávnenie na výkon verejnej správy a v jej rámci oprávnenie aj na realizáciu odtiahnutia motorových vozidiel, v žiadnom prípade by výkon verejnej správy spoločnosť TEZAS, spol. s.r.o. nemohla preniesť na ďalší subjekt, ako sa to stalo v tomto prípade. Keďže navrhovateľ v danom prípade nepostupoval v súlade so zákonom č. 8/2009 Z.z., došlo z jeho strany k vážnemu zásahu do vlastníckeho práva odporkyne ako prevádzkovateľa vozidla. Vozidlo odporkyne v danom prípade nebolo odtiahnuté (resp. neboli k tomu urobené konkrétne úkony) správcom komunikácie ani subjektom, ktorý bol výlučne na tento zásah do práv odporcu oprávnený v zmysle § 43 ods. 4 písm. a/ zákona o cestnej premávke v spojení s § 3d ods. 4 písm. b/ zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Zmluvu, na základe ktorej sa mal realizovať odtiahnutie motorového vozidla odporkyne ako jeho prevádzkovateľa, je preto potrebné považovať za právny úkon neplatný (§ 39 Obč. zák.), lebo správca komunikácie ním v rozpore so zákonom previedol na tretiu osobu (spoločnosť TEZAS, spol. s.r.o.) ako podnikateľský subjekt časť právomoci verejnej správy a spoločnosť TEZAS, spol. s.r.o. dokonca na ďalší subjekt. Plnenie z neplatného právneho úkonu by znamenalo bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré sa musí vydať. Navrhovateľ na základe neplatného právneho úkonu nemôže sa voči odporkyni úspešne domáhať náhrady nákladov súvisiacich s pokusom o odstránenie jeho vozidla a jeho zabezpečením až po jeho výdaj prevádzkovateľovi, a preto okresný súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného právneho záveru bol okresný súd toho názoru, že časť pozemku parc. č. 3029/1 v k. ú. Prievidza medzi ulicami Koncová 2 a Koncová 4 nespĺňa normy miestnej komunikácie. Túto skutočnosť mal súd preukázanú nielen tým, že na nej podľa tvrdení účastníkov nie je vodorovné ani zvislé značenie, netvorí priechod medzi ulicami mesta a preukázateľne sa užívala a i v súčasnosti sa užíva len na parkovanie motorových vozidiel, resp. ukladanie ďalších hnutelných vecí osôb bývajúcich v bezprostrednej blízkosti tohto pozemku. To, že vyššie uvedená časť pozemku nie je miestnou komunikáciou, ktorá má spĺňať náležitosti stavebného zákona, ustanovenia § 43a ods. 3 písm. a/ cestného zákona a príslušnej stavebnotechnickej normy, mal súd preukázané aj z listu Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza adresovaným splnomocnenému zástupcovi odporkyne zo dňa 24.9. 2013 a z listu adresovaným Okresným úradom Prievidza, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií Prievidza mestu Prievidza zo dňa 27.2. 2014, v ktorých sa síce uvádza, že predmetná komunikácia existuje, bola však vybudovaná v presne nezistenom čase, nezisteným stavebníkom (investorom). V zmysle ust. § 104 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., ak sa doklady, z ktorých by bolo možné zistiť účel, na ktorý bola stavba povolená, nezachovávajú, platí, že stavba je určená účelu, na ktorý je svojím stavebnotechnickým usporiadaním určená. Ak vybavenie stavby nasvedčuje viacerým účelom, predpokladá sa, že stavba je určená účelu, na ktorý sa užíva bez závad. Navrhovateľ napriek žiadosti Obvodného úradu Prievidza nepredložil znalecký posudok, resp. odborný posudok na posúdenie stavebnotechnického stavu miestnej komunikácie pozemku parc. č. 3029/1 vo vlastníctve navrhovateľa a nevykonal ani nápravu, t. j. neodstránil stavbu ani nevykonal opravu a úpravu miestnej komunikácie tak, aby spĺňala všetky požiadavky stavebnotechnickej normy pre miestne komunikácie. Prešetrojúci orgán na základe dokumentov Priestorová úprava vedení technického vybavenia a zápis vytýčenia plynárenského zariadenia č. TD Pda/202/765 č.z. 134443 vykonaného dňa 20.6. 2013 v časti Koncová 2 a Koncová 4 takisto dospel k záveru, že predmetnú časť pozemku parcela č. 3029/1 v časti Koncová 2 a Koncová 4 nemožno považovať za časť miestnej komunikácie. Na pozemku parc. č. 3029/1 sa nachádza podzemné plynové zariadenie STL a podzemné vedenie NN káblov ktorých uloženie (hlbka) zodpovedá podľa normy chodníku a priestorom, ktoré neslúžia premávke alebo státiu vozidiel. Na základe týchto zistených závažných chýb v stavebnom stave „pozemnej komunikácie“, ohrozujúcej bezprostredne užívateľov, bolo mestu Prievidza ako vlastníčkovi parcely č. 3029/1 k. ú. Prievidza a správne orgánu podľa zákona č. 135/1961 Zb. odporučené okamžité zastavenie užívania parcely č. 3029/1 k. ú. Prievidza v časti medzi Koncová 2 a Koncová 4 ako „mestskej komunikácie“ zamedzením premávky a státiu vozidiel v uvedenom priestore. Predmetnú časť pozemku teda nemožno v zmysle stavebného zákona užívať bez závad. Pokiaľ teda časť pozemku parc. č. 3029/1 z ktorej sa mal odtiahnutie vozidla vo vlastníctve odporkyne realizovať, nespĺňa požiadavky miestnej komunikácie, navrhovateľ nemôže byť ani správcom komunikácie v tejto časti pozemku a nemá teda ani právo ako správca miestnych komunikácií zabezpečiť, resp. sám vykonať všetky úkony súvisiace s odtiahnutím predmetného vozidla dňa 9.11. 2012. Aj z tohto dôvodu bolo potrebné návrh navrhovateľa zamietnuť. Odporkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že podanému návrhu vyhovie v celom rozsahu. Uviedol, že zo znenia § 43 ods. 4 písm. a) zákona nevyplýva, že ako správca komunikácie nemôže poveriť vykonaním takejto činnosti inú osobu. On nedisponuje prostriedkami, ktoré by mu umožňovali v prípade potreby odtrhnúť vozidlo, ktoré tvorí prekážku cestnej premávky. Práve z toho dôvodu vykonával odtrhnutie vozidla prostredníctvom spoločnosti TEZAS, spol. s r.o., ktoré v tom čase vykonávalo preňho správu komunikácií. Spoločnosť TEZAS, spol. s r.o., ktorá rovnako v čase odtrhnutia vozidla nedisponovala potrebným príslušenstvom, zabezpečila jeho odtrhnutie prostredníctvom firmy Pavol TISO Odťahová služba Trenčín. Bolo by preňho nevhodné vykonať odtrhnutie vozidla, pretože nedisponuje technickým vybavením, aby tak naplnil účel zákona č. 8/2009 Z.z.. K záveru okresného súdu o tom, že časť pozemku parc. reg. C č. 3029/1 k.ú. Prievidza medzi ulicami Koncová 2 a Koncová 4 nie je miestnou komunikáciou, poukazoval na zápis spôsobu využitia pozemku parc. reg. C č. 3029/1 k.ú. Prievidza v katastri nehnuteľností a ust. § 70 ods. 1 katastrálneho zákona, pričom uviedol, že doposiaľ nebolo žiadnym kompetentným subjektom preukázané, že nejde o miestnu komunikáciu. Listy z obvodného a okresného úradu nemožno považovať za dôkazy, ktoré by hodnoverne preukazovali opak. Okresný úrad Prievidza ako prešetrojúci orgán na základe dokumentov Priestorová úprava vedení technického vybavenia a zápis vytýčenia plynárenského zariadenia č. TD Pda/202/765 č.z. 134443 vykonaného dňa 20.6. 2013 v časti Koncová 2 a Koncová 4 uviedol, že časť Koncová 2 a Koncová 4 nemožno považovať za časť miestnej komunikácie, nakoľko podzemné vedenie NN káblov zodpovedá podľa normy chodníku a priestorom, ktoré neslúžia premávke alebo státiu vozidiel. Preto požiadal SPP listom zo dňa 11.10.2003 o zaslanie informácie, či zistené skutočnosti pri prešetrovaní vytýčenia plynárenského zariadenia sú v rozpore s normou STN. V odpovedi, ktorú SPP zaslalo 11.02.2014, je jasne konštatované, že v zápise podpísanej zástupcom odporkyne sa nekonštatuje, že uloženie plynovodu a prípojky a ich krytie je v rozpore s STN a že doposiaľ neboli zistené skutočnosti v rozpore s ustanoveniami tejto normy.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že predmetný pozemok nie je a nikdy ani nebol pozemok určený na vybudovanie cestnej komunikácie - spevnenej plochy, vhodnej a slúžiacej podľa platných zákonných noriem Slovenskej republiky na daný účel. Tento stav potvrdil v rámci konania aj Obvodný úrad Prievidza, neskôr Okresný úrad v Prievidzi. Na daný nezákonný stav mesto Prievidza písomne upozorňovali už niekoľko rokov pred zaparkovaním predmetného vozidla na danom pozemku kvôli zabezpečeniu ochrany zdravia a majetku. Aj mestu Prievidza a taktiež Obvodnému úradu a neskôr Okresnému úradu poskytli výsledky zameraní plynových a elektrických vedení v predmetnom pozemku. Na predmetnom pozemku uloženie plynového a elektrického vedenia vyhovuje podľa zákona a príslušnej STN 73 6005 uloženiu pre voľný terén (trávnatý porast), maximálne pre chodník pre peších chodcov. Taktiež tvrdenie Mesta Prievidza, že aj podľa zápisu na ich liste vlastníctva je to miestna komunikácia a že pokiaľ sa nepreukáže opak, platí terajší stav na liste vlastníctva, je účelová lož, nakoľko pred rokom 1972 aj v územných plánoch mesta Prievidza a taktiež v urbanistickej štúdii je uvedený predmetný pozemok ako chodník a nie miestna komunikácia. Mesto Prievidza aj napriek informáciám, ktoré vyvracali legalnosť zápisu na liste vlastníctva neurobilo zmenu v liste vlastníctva, čo sa týka zmeny spôsobu užívania predmetného pozemku. Mesto Prievidza, ako orgán dohliadajúci nad dodržiavaním stavebného zákona hrubo zlyhal a teraz sa snaží dodatočne legalizovať čierne stavby na danom pozemku aj proti vôli vlastníkov susedných nehnuteľností.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o nemožnosti vykonať odstránenie vozidla podľa § 43 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. iným subjektom ako obcou alebo ňou zriadenou právnickou osobou.

Okresný súd v rozsudku pri konštatovaní uvedeného záveru citoval nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 2/01 zo 16. októbra 2001 a III. ÚS 300/07 z 14. februára 2008, ktoré však nekonštatovali právny

názor, ako vyslovil okresný súd. Citáciu uvedených ústavných nálezov a ich prípadnú aplikovateľnosť na danú vec okresný súd nevysvetlil.

Odvolací súd sa však rovnako ako okresný súd priklonil k záverom, ku ktorým opakovane dospeli všeobecné súdy a to najmä Krajský súd v Bratislave a Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach, v ktorých pred i po vydaní uvedených ústavných nálezov skonštatovali nemožnosť vykonať odstránenie vozidla z pozemnej komunikácie iným subjektom ako obcou alebo ňou zriadeným subjektom (napr. Krajský súd v Bratislave sp.zn. 9Co/125/5013, 9Co/504/2012, 4Co/319/2011 a 4Co/70/2012, Najvyšší súd Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo 4/2010, 2 M Cdo 11/2011, 6MCdo 22/2010, 3 Cdo178/2013).

Odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) (ďalej len „zákon č. 135/1961 Zb.“) správu pozemných komunikácií vo vlastníctve obce vykonáva obec alebo právnická osoba, ktorá je obcou na tento účel založená alebo zriadená. Kompetencie, ktoré tvoria prenesený výkon štátnej správy (v tomto prípade správu komunikácií), mesto nemôže prenášať ďalej bez toho, aby na to malo zákonné zmocnenie. Ustanovenie § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. určuje, že správcom cesty môže byť obec alebo ňou zriadená alebo založená právnická osoba. Správca cesty mal len dve možnosti, a to buď odstrániť vozidlo sám, alebo prostredníctvom právnickej osoby, ktorá bola na tento účel založená alebo zriadená. Súkromná spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. založená fyzickými osobami nebola spôsobilým subjektom na to, aby vykonávala správu cesty (aby na ňu boli prenesené všetky práva a povinnosti správcu cesty), predmetom jej podnikania podľa výpisu z obchodného registra a i predmetom jej záväzku z komisionárskej zmluvy uzavretej s navrhovateľom bolo vykonávanie iných činností, nie správa pozemných komunikácií a osobitne odstraňovanie vozidiel z miestnych komunikácií. Správca cesty však nie je oprávnený preniesť oprávnenie na odstránenie vozidla z komunikácie, ktoré mu je zverené ustanovením § 40 ods. 1 a § 40 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z.z. na žiadny iný subjekt, ako je subjekt definovaný v § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb.. Obec môže iba založiť alebo zriadiť právnickú osobu, na ktorú preniesie všetky práva a povinnosti správcu cesty a v takom prípade oprávnenia správcu cesty v plnom rozsahu získa zriadená alebo založená právnická osoba. V tomto prípade vozidlo nebolo odstránené (odtiahnuté) správcom komunikácie, ani subjektom, ktorý bol na to oprávnený v zmysle § 40 ods. 1, 4 zákona č. 315/1996 Z.z. v spojení s § 3d ods. 5 písm. d/ cestného zákona. Nebolo možné previesť na spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. a následne na firmu Pavla TISU- odťahová služba právomoci správcu komunikácie. Navrhovateľ- mesto preto nemá oprávnenie požadovať od odporkyne náhradu nákladov za pokus o odtiahnutie vozidla.

K aplikovateľnosti okresným súdom citovaných ústavných nálezov odvolací súd uvádza, že Ústavný súd nálezom sp.zn. III ÚS 300/07 - 30 zo dňa 14.2.2008 síce zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.03.2007 sp.zn. 8 Co 486/05 a vec vrátil, avšak výlučne z dôvodov procesných, pretože rozhodnutie krajského súdu v tejto časti nie je náležite zdôvodnené (aj tým, že sa odvoláva na neexistujúce ustanovenie zákona), tým nespĺňa ani požiadavky kladené na spravodlivý súdny proces a tak bolo porušené s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo navrhovateľa. Tento nález nerieši otázku oprávnenosti subjektu na vykonanie odtiahnutia a prípadný vznik nároku na náhradu nákladov s tým spojených.

V druhom náleze sp.zn. III. ÚS 2/01 Ústavný súd SR síce uvádza, že článok 26 VZN umožňuje Mestu S. zabezpečiť odtiahnutie vozidla prostredníctvom podnikateľského subjektu. Avšak dodáva, že uvedené nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade všeobecne záväzného nariadenia Mesta S., a to s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 59 ods. 2 a s čl. 71 ods. 2 Ústavy SR, s § 6 ods. 1 druhou vetou zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, s § 1 ods. 1 a s § 2 ods. 1, 3 a zákona Slovenskej národnej rady č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a s § 22 ods. 1 a s § 24 ods. 1 a 2 zákona č. 315/1996 Z. z. (v znení neskorších predpisov), nie však s ďalšími do úvahy prichádzajúcimi článkami najmä čl. 2 ods. 2 a 20 ods. 4 Ústavy SR .

Ďalej okresný súd uzavrel, že pokiaľ časť pozemku parc. č. 3029/1, z ktorej sa malo odstránenie vozidla vo vlastníctve odporkyne realizovať, nespĺňa požiadavky miestnej komunikácie, navrhovateľ nemôže

byť ani správcom komunikácie v tejto časti pozemku a nemal teda ani právo ako správca miestnych komunikácií zabezpečiť, resp. sám vykonať všetky úkony súvisiace s odstránením predmetného vozidla.

Predmetom sporu sa stala otázka, či daná cesta je miestnou komunikáciou a teda či právo jej správy patrí navrhovateľovi.

Rozhodným pre vyriešenie tejto otázky je odlíšenie potreby aplikovateľnosti stavebných predpisov a predpisov týkajúcich sa cestnej premávky.

Na danú vec je potrebné, ako správne vykonal okresný súd, aplikovať § 43 ods. 4 písm.a) zákona o cestnej premávke, podľa ktorého správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky. Tento zákon vo svojich úvodných ustanoveniach definuje pojem prekážka cestnej premávky (§ 2 ods. 2 písm. r/) a pojem cestná premávka (§ 1 ods. 1), ktorou sa na účely tohto zákona rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií (ďalej len "cesta"). Pri definovaní pojmu cesta, ktorou je diaľnica, cesta, miestna komunikácia a účelová komunikácia, zákon o cestnej premávke výslovne odkazuje v odkaze číslo 1 na zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov. Vychádzajúc z uvedeného na účely zákona o cestnej premávke je potrebné za miestnu komunikáciu považovať tú cestu, ktorú za miestnu komunikáciu označuje spomínaný zákon č. 135/1961 Zb..

Podľa § 4b ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

Podľa § 6 ods.1 písm. a) vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, sieť miestnych komunikácií pre územie obce tvoria všeobecne prístupné a užívané pozemné komunikácie nezaradené do cestnej siete, ktoré sú na území zastavanom alebo určenom na súvislé zastavenie.

Podľa § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že daná cesta nachádzajúca sa na časti pozemku parc. č. 3029/1 v k.ú. Prievidza medzi ulicami Koncová 2 a Koncová 4 spĺňa všetky predpoklady pre jej definovanie ako miestnej komunikácie na účely zákona o cestnej premávke vyžadované vyššie citovanými predpismi. Daná cesta je vo vlastníctve obce - navrhovateľa, je to všeobecne prístupná a užívaná ulica, nachádza sa na zastavanom území, a je zaradená do siete miestnych komunikácií (pasport miestnych komunikácií mesta). Rovnako je pozemok, na ktorom sa cesta nachádza, z hľadiska spôsobu využitia evidovaný v katastri nehnuteľností. Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že cesta na pozemku parc. č. 3029/1 v k.ú. Prievidza medzi ulicami Koncová 2 a Koncová 4 je miestnou komunikáciou v zmysle zákona o cestnej premávke.

Okresný súd pri riešení danej otázky odkazoval na listy Okresného (obvodného) úradu Prievidza odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 24.09.2013 a 27.02.2014. Tieto listy však nie sú pre klasifikáciu danej cesty na účely daného prípadu významné. Vyjadrenia okresného úradu obsiahnuté v listoch sa netýkajú definovania miestnej komunikácie na účely zákona o cestnej premávke. Vyjadrenia okresného úradu sa týkajú nesplnenia náležitostí, ktoré pri stavbe vyžadujú stavebné a bezpečnostné predpisy. Ak bola stavba postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, ide o porušenie stavebných predpisov. Tento stav má za následok použitie sankcie podľa správneho práva (administratívnej sankcie), ktoré predvída zákon a ukladá príslušný úrad. V danom prípade okresný úrad dňa 27.02.2014 z dôvodu doposiaľ zistených nedostatkov vyžadovaných STN pre miestne komunikácie len odporučil do budúcnosti okamžité zastavenie užívania parcely zamedzením premávky a i státi vozidiel v uvedenom priestore. Toto zistenie však nemá vplyv pre posudzovanie danej cesty

ako miestnej komunikácie v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. na účely zákona o cestnej premávke. Nesplnenie náležitostí vyžadovaných stavebným predpisom resp. v tomto prípade technickou normou nie je dôvodom pre skonštatovanie, že cesta nebola v rozhodnom čase miestnou komunikáciou podľa zákona o pozemných komunikáciách a tým aj zákona o cestnej premávke.

V zmysle vyššie uvedených skutočností sa na účely zákona o cestnej premávke uvedená cesta považuje za miestnu komunikáciu, ktorej správu vykonáva v zmysle § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. obec teda navrhovateľ.

V danej veci boli naplnené predpoklady pre postup podľa § 43 ods. 4 zákona o cestnej premávke a teda navrhovateľ bol oprávnený odstrániť vozidlo na náklady odporkyne ako prevádzkovateľa vozidla, pretože vozidlo stálo na ceste klasifikovanej ako miestna komunikácia, ktorú spravuje navrhovateľ, kde tvorilo prekážku cestnej premávky.

Príčinou nepriznania požadovaných nákladov navrhovateľovi voči odporkyni bolo to, že navrhovateľ mal vykonať odstránenie vozidla sám alebo prostredníctvom ním založenej alebo zriadenej právnickej osoby. Keďže tak nekonal, nebolo mu možné nárok náhradu nákladov za odstránenie vozidla proti odporkyni priznať.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní, potvrdil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 O.s.p. v spojení s § 142 ods. a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Toto právo si však v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, ani jej žiadne trovy zo spisu nevyplynuli, preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.